

Onze Kring Historische Rekeninstrumenten bewandelt een aantal wegen om haar bestaan bekend te maken aan het "grote publiek". Tegenwoordig is de website www.rekenlinialen.org de meest belangrijke: een Google zoekopdracht naar rekenlinialen geeft al in de eerste pagina referenties naar onze website.

Verder zijn er de interviews van Kringleden in kranten, tijdschriften of radioprogramma's; in het verleden was IJzebrand hierin zeer actief. Deze tweede weg komt de laatste tijd helaas minder vaak voor. Dat is jammer, want een interview leidt na publicatie vaak tot vele reacties, die zowel kunnen resulteren in nieuwe leden als in het schenken van oude rekenlinialen aan de geïnterviewde verzamelaar.

De derde weg, die hieronder zal worden belicht, is de aanwezigheid van de Kring op verzamelaarsbeurzen.

Grote stand van IJzebrand in de Utrechtse Jaarbeurs, begin 90'er jaren

Thomas & Leo (d H), Eindhoven 2000

Al in de tachtiger jaren was IJzebrand een regelmatig standhouder op de Utrechtse Verzamelaarsjaarbeurs, met een ruimte waarin hij meestal zijn volledige collectie panelen met rekenlinialen kon laten zien.

Veel Kringleden van het eerste uur zijn via die weg bij de KRING terecht gekomen. Vanaf 2000 hebben ook andere Kringleden achter een stand gestaan om de KRING meer bekendheid te geven.

Hiervoor zijn wij vaak aanwezig geweest in de Verzamelaarsjaarbeurs en de Veemarkthallen te Utrecht, en ook wel op de "Collectors Fair" te Eindhoven.

Het aantal Kringleden dat zijn tijd en energie hieraan heeft gegeven, is groot: Leo (H), Jac, Guus, Gerard, Aloys, Jan (V), Jo, Thomas, Harrie, David, Jaap, Chris, Leo (L), John, Ronald en waarschijnlijk nog wel enkele anderen. Huib speelt een grote rol, omdat hij al jaren gewend is met Ada een eigen stand met mechanische rekenmachines te organiseren. Een aantal jaren terug hebben we afgesproken, dat de KRING op de zondag van een weekend-beurs Huib's tafel mocht onderhuren. Vooral rond 2004 – 2007, toen het ledental van de KRING wat daalde, zijn via deze weg nieuwe leden geworven.

Tegenwoordig staan wij in deze combinatie alleen op de zeer grote Verzamelaarsjaarbeurs in Utrecht, twee keer per jaar.

Vanaf 2000 is de Kringstand altijd goed te vinden geweest, dank zij een 2 meter lange Aristo 303 demonstratielinaal, die boven hoofdhoogte op houten latten werd opgesteld. Op de tafel lagen altijd wat bijzondere objecten te kijk uit de verzameling van de standhouders, maar ook was een aantal objecten te koop (want dat willen de meeste bezoekers toch wel zien), benevens boeken, tijdschriften (MIR, JOS) en andere literatuur om aan te geven hoeveel kennis er bestaat op ons interessegebied.

Huib, Jaarbeurs 2004

Thomas & Leo (d H), Eindhoven 2006

Ook ik (Leo L) ben de afgelopen jaren een aantal keren aanwezig geweest op de verzamelaarsbeurzen. Ik zag het in de eerste instantie als een mogelijkheid om wat meer met andere kringleden in contact te komen, nadat ik in 2004 lid werd van de vereniging, omdat ik de jaarlijkse bijeenkomst in december wat weinig vond. Het begrip huiskamerbijeenkomst was toen nog onbekend voor mij. Dat in contact komen met elkaar als verzamelaars viel zeker niet tegen en je leert elkaar na 7 uur samen achter een stand te staan wat beter kennen. Ik kan het een ieder aanbevelen die dit nog niet eerder heeft gedaan.

David & John, Veemarkthallen 2007

Maar het leukste is natuurlijk de beurs zelf. Het publiek is afhankelijk van de locatie van de beurs (Utrecht of Amsterdam) nogal verschillend in samenstelling, maar daarom niet minder leuk.

Ik ontmoette de echte verzamelaar die al jaren opzoek was naar dat ene speciale lepeltje, maar ook mensen die impulsief wat aankochten om hun woning er verder mee te verfraaien. En het aanbod is vaak overweldigend en ook ongelofelijk gevarieerd. Hoewel ik zelf, zoals vele andere kringverzamelaars, naast mijn verzameling rekenlinialen er nog wel wat anders bij verzamel, ben ik gelukkig niet in de verleiding gekomen om weer een nieuwe verzameling op te starten.

Leo (vd L) & Simon, Jaarbeurs 2007

Nu moet gezegd worden, dat de kwaliteit van de aangeboden goederen nogal verschilt. Er waren zeker stands bij die zeer goede, professionele en kwalitatief uitstekende goederen aanboden, maar de meerderheid van de stands was van wat bedenkelijkere samenstelling. Bij sommige stands had ik het idee dat men voor aanvang van de beurs nog even bij het groot vuil was langs geweest of dat de zolder moest worden opgeruimd. Voor alle duidelijkheid: dit alles gold voor de stands die goederen te koop aanboden en niet voor de echte verzamelaars-stands, die er stonden om te tonen wat men in bezit had en waar het verkopen van goederen niet de bedoeling was. Hier waren werkelijk juweeltjes tussen te vinden en de verzamelaars achter de toonbank waren maar wat geneigd om tekst en uitleg te geven. Wat te denken van een verzamelaar met 600 sprinkelaars-stands van 1800 vingerhoedjes? Tussen deze pronkstukken vond de KRING ook vaak zijn stand.

John, Veemarkthallen 2008

Men kan haast niet om de 2 meter lange Aristo 303 demonstratieliniaal heen en het is een goede trekpleister om de aandacht te krijgen. De mensen die onze stand bezochten waren in te delen tussen twee uitersten. Er waren bezoekers die er geen idee van hadden wat er zoal was uitgesteld en dus ook niet waar de KRING voor stond. Gelukkig waren deze bezoekers voor zover zij onze stand bezochten in de minderheid; de meesten hadden toch wel enige kennis van wat wij aan de man probeerden te brengen. Vaak hoorde uitdrukkingen waren: "ik heb er ooit mee moeten werken", "ik weet wat het is maar heb geen idee hoe het werkt", of "dit is mij gelukkig bespaard gebleven". Positiever waren de mensen die het als een Déjà Vu herkenden en weer opbloeiden bij de gedachte dat zulke dingen nog bestonden. Voor deze liefhebbers had Otto altijd een A4-tje met uitleg bij de hand en natuurlijk ook een verwijzing naar de website.

Otto & Gerard, Jaarbeurs april 2011, waar een nieuw lid zich bij de KRING aansloot: **Welcome, Francesco Basta !!!**

Maar er waren ook mensen die doelgericht op ons afkwamen en zelf spullen meenamen om door ons te laten bekijken, bewonderen of zelfs taxeren. Soms voelde ik mij beland in een aflevering van "Tussen Kunst en Kitsch", met natuurlijk de hoop om die ene zeldzame rekenliniaal te vinden. Wat vertel je iemand die een Aristo 901 voorlegt die in zeven lagen kranten was gewikkeld, waar de loper van ontbrak, die beschadigd was en geen beschermhoes meer had, en die vroeg hoeveel dit nog waard was? De gesprekken waren ook vaak heel diepgaand en wij leerden soms weer nieuwe dingen die ook wij niet wisten (Ik in ieder geval niet).

Wat ook leuk was, waren mensen die ons herkenden van voorgaande jaren. Ons doel om mensen weer kennis te laten maken met de rekenliniaal en soms zelfs lid te maken van de vereniging is zo nu en dan zeker gelukt. Toch leuk die beurzen!